

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกต้องกลายเป็นผู้สละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัดที่มั่นคง ลูกๆไม่ควรจะมีทัศนคติของความละโมภในสิ่งใด
- คำถาม:** อะไรคือการกระทำที่ดีที่สุดที่ลูกๆทำซึ่งด้วยสิ่งนี้ลูกได้มาซึ่งความเข้มแข็งจากพ่อ?
- คำตอบ:** การกระทำที่ดีที่สุด คือการอุทิศทุกสิ่งที่คุณมี นั่นคือจิตใจ ร่างกายและทรัพย์สินสมบัติของคุณแก่พ่อ เมื่อคุณอุทิศทุกสิ่ง พ่อก็ให้พลังอย่างมากมายแก่ลูกเป็นการตอบแทน เพื่อให้ลูกจะสามารถปกครองโลกของความสงบและความสุขที่มั่นคงและเป็นนิรันดร์
- คำถาม:** งานรับใช้ใด? ที่พ่อสอนลูกๆซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสอนได้?
- คำตอบ:** งานรับใช้ทางจิต ลูกนิंदยาของความรู้ให้ดวงวิญญาณเพื่อเยียวยาโรคภัยของกิเลสของพวกเขา ลูกคือ นักสังคมสงเคราะห์ทางจิต ผู้คนสามารถทำงานรับใช้ทางร่างกายแต่พวกเขาไม่สามารถให้การนิंदยาของความรู้แก่ดวงวิญญาณและทำให้ดวงวิญญาณจุดประกายแสง เพียงพ่อเท่านั้นสอนงานรับใช้ให้แก่ลูกๆ

โอมซานติ พระเจ้าพูด ได้มีการอธิบายแล้วว่าไม่สามารถเรียกมนุษย์ใดว่าเป็นพระเจ้าได้เลย นี่เป็นโลกมนุษย์ในขณะที่บรรพมาวิษณุและชางก้าอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ชีพบาบานั้นคือพ่อที่ไม่สูญสลายของทุกดวงวิญญาณ พ่อของร่างกายที่สูญสลายนั้นสูญสลาย ผู้คนทั้งหมดนั้นเข้าใจสิ่งนี้ มีการถามว่าใครเป็นพ่อของร่างกายที่สูญสลายของลูก และใครเป็นพ่อของดวงวิญญาณ ลูกๆดวงวิญญาณรู้ว่าเขาอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด(พารามดัม) เวลาใดใครทำให้ลูกๆ มีสำนึกที่เป็นร่าง ผู้ที่ได้สร้างร่างกายของลูก เวลาใดใครทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้เดียวที่เป็นพ่อที่คงอยู่ตลอดไปของดวงวิญญาณทั้งหลาย คงอยู่ตลอดไปหมายถึงผู้เดียวที่ไม่มีตอนเริ่ม ตอนกลางหรือตอนจบ หากลูกพูดว่า ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดมีตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ นั่นก็จะสร้างคำถามเกี่ยวกับ สิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ท่านนั้นเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่คงอยู่ตลอดไป ผู้ที่เป็นนิรันดร์ ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณ มีชื่อเป็นดวงวิญญาณ อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณเข้าใจว่า: เราคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดว่า: อย่าทำให้ ฉัน ดวงวิญญาณนี้มีความทุกข์ ฉันเป็นดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณพูดคำนี้ ดวงวิญญาณจะไม่ใช้คำพูดเช่นนี้ในสวรรค์ เป็นในเวลานี้ที่ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ และกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง เป็นดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ที่ร้องสรรเสริญดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดต้องกลับมาใช้ชาติเกิด ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดนั้นใหม่ พ่อออกคำสั่งแก่ลูก จดจำพ่อขณะที่ลูกกำลังนั่งและเคลื่อนไหวไปมา ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาและลูกเคยพูดว่า: เราก็มองให้แก่ชีวา เวลาใด พ่อพูดว่า: ลูกเคยก้มลงมาหลายต่อหลายครั้งอย่างเป็นทางการไหว้บูชา ดังนั้นเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาไม่ต้องก้มลง เป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ก้มลงและพูดนมัสเต นมัสเตหมายถึงการก้มหรือการน้อมศีรษะลูกลงเล็กน้อย ลูกๆ ไม่จำเป็นต้องก้มลงให้แก่ใคร ไม่ใช่ให้กับลักษณะและนารายณ์ ไม่ใช่ให้กับวิษณุเทพหรือเทพชางก้า คำพูดเหล่านี้ทั้งหมดเป็นประเพณีของการกราบไหว้บูชา เวลาใดลูกต้องกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกต้องจดจำเพียงพ่อเท่านั้น พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่าท่านคือผู้ทรงอำนาจ เป็นความตายเหนือความตายทั้งหมด เป็นภาพลักษณ์นอมตะ ท่านคือผู้สร้างโลก เป็นรูปของจุดที่เป็นแสง ในตอนเริ่มต้นพวกเขาเคยยกย่องท่านอย่างมาก และแล้วพวกเขาก็ได้เริ่มพูดว่า: ท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและท่านอยู่ในแมวและสุนัขด้วยเช่นกัน ในวิธีนี้คำยกย่องทั้งหมดก็จบสิ้นลง มนุษย์ทั้งหมดในปัจจุบันนั้นเป็นดวงวิญญาณบาป ดังนั้นจะสามารถมีคำยกย่องใดของสัตว์ได้ สิ่งนี้ทั้งหมดใช้กับมนุษย์ ดวงวิญญาณพูดว่า: นั่นคือดวงวิญญาณ นี่คือการร่างกายของฉัน เช่นที่ดวงวิญญาณเป็นจุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นจุดด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างธรรมดาเพื่อที่จะชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ พ่อมาและกลายเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูกๆ และรับใช้พวกเขา พ่อเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต พ่อสอนลูกๆ ด้วยเช่นกันถึงวิธีการทำงานรับใช้ทางจิต ผู้อื่นทั้งหมดสอนลูกถึงวิธีการทำงานรับใช้ทางร่างกายที่มีชีวิตจำกัด ของลูกคืองานรับใช้ทางจิต เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า: สัทกูรูได้ให้น้ำมันของความรู้และความมืดของความรู้ก็ถูกขจัดทิ้ง เพียงท่านเท่านั้นคือสัทกูรูที่แท้จริง เพียงท่านเท่านั้นคือผู้ทรงอำนาจ ท่านมาและนิंदยาให้กับดวงวิญญาณทั้งหมด โรคภัยของกิเลสนั้นอยู่ภายในดวงวิญญาณ ไม่มีใครมีเข็มฉีดยาของความรู้ เป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายที่ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และจำเป็นต้องถูกนิंदยาเป็นโรคภัยที่ซึมซับของกิเลสทั้ง 5 ไม่มีใครนอกจากพ่อ มหาสมุทรของความรู้มียานี้ พ่อมาและพูดกับดวงวิญญาณ โอ! ดวงวิญญาณ ลูกเคยเป็นแสงที่ตื่นตัว แล้วมายาก็นายเงาเหนือลูก ด้วยการฉายเงา นี้มายาค่อยๆ ทำให้สติปัญญาของลูก

มิดมัวที่ละน้อย ไม่ใช่เรื่องของยuthisstiraหรือดริทะรัชตะ นี่เป็นเรื่องราวของราวัน พ่อพูดว่า พ่อฉันมาในวิธีการที่ธรรมดา แทบจะไม่มีใครสามารถตระหนักถึงพ่อ ชีพเจนนั่นแยกห่างจากกฤษณะเจนนั่น ลูกไม่สามารถเปรียบเทียบกฤษณะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ผู้เดียวนี้ไม่มีตัวตนแล้วผู้หนึ่งมีตัวตน พ่อพูดว่า พ่อฉันไม่มีตัวตน พวกเขา ร้องสรรเสริญพ่อด้วยเช่นกันและเรียกหา โอ! ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาอีกครั้งหนึ่งและเปลี่ยนบาร์ตาให้กลายเป็นยุคทองดินแดนที่สูงส่งของราชา ดินแดนที่สูงส่งของราชานั้นเคยคงอยู่มาใน บางเวลา สิ่งนั้นไม่ได้เคยคงอยู่ในเวลานี้ ใครจะก่อตั้งสิ่งนั้นอีกครั้ง? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นก่อตั้งโลกใหม่ด้วยบราห์มา เวลานั้นเป็นการปกครองของประชาชนที่ไม่บริสุทธิ์เหนือประชาชนทั่วไป นั่นเรียกได้ว่าเป็นสุสาน มายาได้จับสิ่งนั้นลง เวลานั้นลูกต้องลืมนร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและจดจำฉันผู้เป็นพ่อ แม้ลูกต้องทำการกระทำเพื่อการหาเลี้ยงชีพของลูก แต่ทำความเพียรพยายามเพื่อจดจำพ่อในเวลาใดก็ตามที่ลูกมี ผู้หนึ่งผู้เดียวนี้เท่านั้นที่บอกวิธีการให้แก่ลูก ลูกจะสามารถจดจำพ่อได้มากที่สุด ในตอนเช้าตรู่ของน้ำทิพย์เพราะเป็นเวลาที่บริสุทธิ์และสงบ โจรไม่ได้ทำโจรกรรมในเวลานั้น ไม่มีการทำบาปใดและไม่มีใคร ช้องแวงในกิเลส ทุกสิ่งเริ่มต้นในเวลาของการนอน นี่เรียกได้ว่าเป็นกลางคืนที่ดีโมประธานอย่างที่สุด เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ อดีตคืออดีต การแสดงของหนทางบักตีได้จบสิ้นลงไปแล้ว เวลานั้นได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก คำถามที่ว่าประชากรโลกจะเพิ่มขึ้นได้อย่างไรนั้นก็ไม่เกิดขึ้น การขยายตัวนั้นเฝ้าแต่จะเกิดขึ้น ดวงวิญญาณที่ยังคงอยู่เบื้องบนนั้นก็ต้องลงมา เมื่อพวกเขาทั้งหมดได้ลงมาแล้วการทำลายล้างจะเริ่มต้นขึ้น แล้วทุกคนต้องกลับไปตามลำดับกันไป ผู้นำทางนั้นอยู่เบื้องหน้าทุกคน ไซ้ใหม่ พ่อฉันเรียกว่าเป็นผู้ปลดปล่อยและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สวรรค์นั้นก็คือโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อสามารถสร้างได้ เวลานั้นลูกกำลังรับใช้บาร์ตาด้วยจิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สินสมบัติของลูกตามศรัทธาของพ่อ คานธีจึงต้องการทำเช่นนั้นแต่เขาไม่สามารถทำดังนั้นได้ ฆะตกรรมของละครนี้เป็นเช่นนั้น เวลานั้นนั่นเป็นอดีต ดินแดนของราชาที่ไม่บริสุทธิ์ต้องจบสิ้น และดังนั้นแม้กระทั่งชื่อและร่องรอยของสิ่งนั้นก็ไต่หายไปแล้ว ไม่มีนามหรือร่องรอยของทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาด้วยเช่นกัน ผู้คนเชื่อว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ แต่ไม่มีใครรู้ว่าใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น แนนอนที่พวกเขาต้องเคยได้รับมรดกของเขามาจากพ่อผู้สร้างสวรรค์ ไม่สามารถจะมีใครให้มรดกที่แสนจะยิ่งใหญ่ได้ ประเด็นเหล่านี้ไม่ได้มีการอ้างอิงไว้ในคำภีร์ใด มีการกล่าวไว้ในกิตะและพวกเขาก็ได้เปลี่ยนชื่อ พวกเขาได้แสดงว่าทั้ง พันดาวาสและคาราวาสมีอาณาจักร แต่ไม่มีใครมีอาณาจักรที่นี้ เวลานั้นพ่อก่อตั้งสิ่งนั้นอีกครั้ง ปรัชญาของความสุขของลูกๆ ควรจะขึ้นสูง เวลานั้นการแสดงถึงจุดจบและเรากำลังจะกลับไป เราเป็นผู้อาศัยของบ้านที่แสนหวาน พวกเขาพูดว่า ผู้หนึ่งผู้หนึ่งบรรลุนิพพาน หรือแสงนั้นได้หลอมรวมไปกับแสงหรือเขาได้บรรลุนิพพานเป็นนิรันดร์ ชาวบาร์ตาพบว่าสวรรค์นั้นหวานขึ้น พวกเขาพูดว่า: เขาได้จากไปสู่สวรรค์แล้ว พ่ออธิบาย: ไม่มีใครได้มาซึ่งการหลุดพ้นตลอดไป พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทั้งหมดและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะประทานความสุขแก่ทุกคนด้วย หากคนหนึ่งคนนั่งอยู่ในดินแดนนิพพานและผู้หนึ่งนั้นทุกข์ทรมานอยู่ในความทุกข์พอกก็ไม่สามารถจะทนกับสิ่งนั้นได้ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หนึ่งนั้นคือดินแดนที่บริสุทธิ์ของการหลุดพ้นและอีกหนึ่งนั้นคือดินแดนที่บริสุทธิ์ของการหลุดพ้นในชีวิต และแล้วหลังจากยุคทองแดงทุกคนก็อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ วัตถุธาตุทั้ง 5 ลาได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ และแล้วพ่อก็มาและชำระสิ่งเหล่านั้น ร่างกายของลูกจะสวยงามด้วยวัตถุธาตุที่บริสุทธิ์ มีความงามตามธรรมชาติ เป็นแรงดึงดูดตามธรรมชาติ มีแรงดึงดูดอย่างมากในกฤษณะ ชื่อเองนั่นคือสวรรค์และดังนั้นลูกจะคาดหวังอะไร พระเจ้าได้รับการยกย่องอย่างมากกว่าเป็นภาพลักษณ์อมตะแต่แล้วพวกเขาก็ได้นำท่านไปอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน ไม่มีใครรู้จักพ่อ เพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ท่านสามารถอธิบาย ด้วยพ่อทางโลกด้วยเพียงหลังจากที่ท่านได้สร้างลูกๆ เท่านั้นที่พวกเขาจึงจะรู้ถึงประวัติชีวิตของพ่อของพวกเขา ลูกๆ จะสามารถรู้ถึงประวัติชีวิตของพ่อของพวกเขา โดยที่ยังไม่มีพ่อได้อย่างไร ในเวลานี้พ่อพูดว่า หากลูกต้องการแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม จุดหมายปลายทางนั้นสูงมากและรายได้นั้นก็ยิ่งใหญ่มาก เคยมีหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ในยุคทอง เคยมีราชสถานที่บริสุทธิ์(ดินแดนของพระราช)ซึ่งเวลานี้ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ทั้งหมดได้กลายเป็นผู้ที่มึนเมา นี่คือโลกที่เป็นเช่นปีศาจที่ซึ่งมีการคอร์รับชันอย่างมากมาย ลูกต้องการพละกำลังที่จะปกครอง ผู้คนนั้นไม่มีพละกำลังของพระเจ้า เป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน ผู้ที่ให้ทานและทำบุญและทำกรรมดีก็ถือกำเนิดในราชินิกุล มีพละกำลังของกรรมนั้น เวลานั้นลูกกำลังทำการกระทำที่สูงส่งอย่างยิ่ง ลูกอุทิศทุกสิ่ง(ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติแก่ชีพบาบา) และดังนั้นชีพบาบาก็ต้องอุทิศทุกสิ่งแก่ลูกๆ ด้วยเช่นกัน ลูกได้รับพละกำลังจากท่านและปกครองอาณาจักรของความสงบและความสุขที่ไม่ขาดตอนและคงอยู่ตลอดไป ผู้คนไม่ได้มีพละกำลังใด ลูกจะไม่พูดว่าเป็นเพราะใครบางคนได้ให้ทานทรัพย์สินสมบัติที่เขาได้กลายเป็น MLA ด้วยการให้ทานทรัพย์สินสมบัติเขาจะถือกำเนิดในบ้านที่มั่งคั่ง เวลานั้นไม่มีมรดกใด บาบาได้ให้พละกำลังอย่างมากมายแก่ลูกในเวลานี้ ลูกพูดว่า: เรากำลังจะแต่งงานกับนารายณ์ เรากำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดใหม่ เรื่องราวของนาราดเป็นของเวลานี้ รามายณะลา เป็นของเวลานี้ด้วยเช่นกัน ไม่มีคัมภีร์ในยุคทอง

และยุคเงิน คัมภีร์ทั้งหมดนั้นเชื่อมโยงกับในเวลาปัจจุบัน หากเรามองดูต้นไม้เราจะสามารถเห็นว่าลัทธิในกายทั้งหมดจะมาภายหลัง วรรณะหลักเป็นของบราห์มิน เทพ และนักรบ จุกของ บราห์มินนั้นโด่งดัง วรรณะบราห์มินที่สูงที่สุดนั้นไม่ได้มีกล่าวไว้ในคัมภีร์ พวกเขาได้ละเลยบราห์มินออกไปจากสัญลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลายของวิษณุ สิ่งนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วในละคร ผู้คนของโลกไม่เข้าใจว่าพวกเขาจะมาด้วยการทำบัคตี พวกเขาพูดว่าท่านสามารถพบกับพระเจ้าได้ด้วยการทำบัคตี พวกเขาเรียกหาท่านอย่างมากและจดจำท่าน เมื่อพวกเขาอยู่ในความทุกข์ ลูกเคยมีประสบการณ์นี้ ที่นั่นไม่มีเรื่องของความทุกข์ ขณะที่มีความโกรธในทุกคน พวกเขาเฝ้าแต่ดูถูกดูหมิ่นกันและกัน เวลานี้ชีวิตนั้นคือพ่อของลูก ลูกไม่ได้พูดว่าขอการระต่อชีวิต ด้วยการพูดว่าพ่ออยู่นอกเหนือในเวลาที่ความเห็นของความเป็นพี่น้องก็หายไป เป็นสิ่งที่ดีมากที่ในบารัตพวกเขาพูดว่าฮินดูและชาวจีนนั้นเป็นพี่น้องกัน ชาวจีนและชาวมุสลิมเป็นพี่น้องกันและทั้งหมดนั้นก็ เป็นพี่น้องเป็นลูกๆ ของพ่อเดียว ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกเป็นลูกๆ ของพ่อเดียว ต้นไม้เฝ้าพันธุ์ของบราห์มินลูกก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ศาสนาเทพปรากฏออกมาจากศาสนาบราห์มินนี้ ศาสนานักรบมาจากศาสนาเทพ ศาสนาอิสลามปรากฏขึ้นมาหลังจากศาสนาฮินดู เพราะเป็นต้นไม้เฝ้าพันธุ์ แล้วศาสนาพุทธและคริสเตียนก็ได้ปรากฏขึ้น ต้นไม้ใหญ่ที่ถูกสร้างขึ้นมาว่าเป็นการขยายตัวนั้นก็เฝ้าแต่เกิดขึ้น สิ่งนี้คือต้นไม้เฝ้าพันธุ์ที่ไม่มีขีดจำกัดในขณะที่สิ่งอื่นนั้นมีขีดจำกัด พ่อได้แสดงวิธีการที่ง่ายตายแก่ผู้ที่ไม่สามารถเข้าถึงประเด็นในรายละเอียดเหล่านี้ว่าให้จดจำพ่อและมรดกและลูกจะไปสู่สวรรค์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามหากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงลูกต้องความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น ลูกๆ รู้ว่าชีพบาบากำลังอธิบายแก่ลูก และบาบานี้ (บราห์มาบาบา) ก็อธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน ผู้เดียวนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกและของพ่อด้วย ถึงแม้ว่าเราได้ศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ เรารู้ว่าเราไม่สามารถพบปะกับพระเจ้าด้วยสิ่งใดเหล่านั้น พ่ออธิบาย ลูกๆ ที่สุดแสนหวานเฝ้าแต่จดจำชีพบาบาและมรดก ลูกควรจะยกย่องบาบาด้วยวิธีนี้ บาบา! ท่านนั้นอ่อนหวานอย่างยิ่ง เป็นความอัศจรรย์ของท่าน ลูกๆ ได้ถูกล้อตเตอร์ของพระเจ้าแล้ว เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามด้วยความรู้และโยคะ ลูกได้รับรางวัลใหญ่มากในสิ่งนี้และดังนั้นลูกควรทำความเพียรพยายาม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตื่นในชั่วโมงเช้าตรู่ของน้ำทิพย์ในเวลาที่สูงบและบริสุทธิ์และจดจำพ่อ ผีฝนที่จะลืมหูทุกสิ่งรวมทั้งสำนักของร่างกาย
2. ปลอ่ยให้อดคิดเป็นอดีตและให้การช่วยเหลือของความบริสุทธิ์แก่พ่อในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ทำให้ตนเองไม่วางเว้นด้วยร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกในงานรับใช้ของการทำให้บารัตเป็นสวรรค์

พร: ขอให้ลูกเป็นรูปของการจดจำระลึกถึง และรักษาความสุขและความซาบซึ้งของลูกโดยการเก็บรูปดั้งเดิมของลูกและรูปสุดท้ายของลูกไว้เบื้องหน้า เพื่อที่จะแสดงความแตกต่างระหว่างอดีตบราห์มาและดวงวิญญาณแรก, ศรีภุชณะ พวกเขาได้แสดงทั้งสองไว้ด้วยกัน เช่นเดียวกัน, ลูกทั้งหมดต้องเก็บรูปบราห์มินของลูกและรูปเทพของลูกไว้เบื้องหน้าลูกด้วยเช่นกัน และดูว่าลูกเคยเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้นในตอนเริ่มต้นและสูงส่งในตอนจบ ลูกได้รับโชคของอาณาจักรเป็นเวลาครึ่งวงจรและคงอยู่เป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง มีค่าควรแก่การเคารพ มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา โดยการคงความซาบซึ้งและความสุขนี้, ลูกจะกลายเป็นรูปของการจดจำระลึกถึง

คติพจน์: ผู้ที่มีความมั่งคั่งของความรู้มากมายจะมีประสบการณ์ของความเต็มเปี่ยม

*** โอม ขานติ ***